

Tania Viit Kusk

HANNIBAL KOBBERSNÆPPE

- En fiffig
trækfugl på
eventyr

“Hannibal Kobbbersneppe”

En fotografisk billedfortælling med tekst, om mågevadefuglen Hannibal,
som lander på strandengen i Danmark, og skal finde sig til rette.

Hannibal Stor Kobbersneppe

Fotograf: Torben Andersen

Layout og grafik: Sara

Trykt Kbh. etc.

ISBN nummer fra BoD

Alle fotos til bogen "Hannibal Kobbersneppe" er taget af Torben Andersen, på "Værneengene" som tilsammen med "Tipperne" i Danmark, udgør Nordeuropas største fuglereservat. Alle skandinaviske sneppefugle mødes og yngler her i det fantastiske og særlige naturområde i løbet af sommeren - til stor glæde for rigtig mange dedikerede fuglekiggere og faglelskere, som hellere end gerne tropper op fra tidlig morgen, for at man rigtig kan mærke suset af at komme helt tæt på de mange smukke fuglearter og vadehavsfugle, som hviler, æder og yngler her.

Indsæt her en ekstra side med et sjovt fugleikon som ligner arten, Stor Kobbersnepe, og som du evt. kan “tegne” specielt til bogen. Jeg vil jo helst have at bogen her starter på side 8, da alle fotos er sat sammen 2 og 2, og antallet går lige op med et lige antal.

Evt. en miniature tegning af en tegnet fjer

En lille historie om en rød kobbersneppefuglefjer.

Hej. Kan du se, hvad dét her er?

Ja, helt rigtigt. Det er nemlig en fjer.

Hvis du er i tvivl om, hvordan fuglen som fjereren tilhører, ser ud, skal du bare tænke på en gammel, kobberfarvet mønt. For den ligner mig.

Min sommerdragt er rød, og min vinterdragt er grå. Om foråret får jeg helt orangerøde fjer, samme farve som kobbermønterne så ud i gamle dage. Og hvis du selv gik hen og fandt sådan én fin, gammeldags kobbermønt i græsset, så ville du vel nok heller ikke bare lige sælge den, vel?

Ligesom jeg heller ikke kunne sælge min helt fantastiske, orangerøde fjerdragt. For den sidder på mig præcis den skal, og uden ville jeg nok fryse.

Forresten finder du ikke bare lige en så sjælden, rød sneppefugle fjer som min hver dag, selvom du nok så gerne ville. Men du kan jo finde millioner af efterladte fjer på strandengen. Og hvis du spørger mig, om du ikke kan få lov at "låne" en af mine ekstravagante, røde kobberfjer, så vil jeg nok svare næh. Du må da meget hellere få fjereren. S'føli' må du det. Den blinker til dig, i gult eller rødligt skær, og så ved du, det er min fjer. Jeg har ikke rigtig brug for alle de fjer, jeg smider. Mine mange fjer bliver slidt af at flyve halvvejs rundt om hele jorden, og jeg har brug for nye, så jeg kan fortsætte min rejse.

Sjovt synes du ikke? Du kan også bruge fjereren som stifinder, hvis du er nysgerrig efter at vide, hvor jeg og resten af min fuglefamilie bor.

Vidste du, at fjereren kan bringe held?

(Forhistorien om “fjeren” fortsætter her)

Grunden til, at jeg hedder en “kobbersneppe” er forresten en sød historie. Man skulle tro, jeg var lavet af ægte kobber, ligesom sølvmågen er lavet af sølv. Iiih altså, nej nej nej. Sikke noget schludder! Men nogen må jo have ment, at min røde dragt er FLOT. Kobberfarvet! MIN SPECIELLE FARVE. Jeg vil vædde min gamle hat på, jeg har mit fuglenavn fra den store, runde fugle-sol som du kan se, hvis du finder morgentøflerne frem. For man skal tidligt op.

Hele to gange om dagen, kan du få min farve se. Enten om morgenen lige inden hanegal - eller om aftenen, når solen er på vej ned. Lige dér bliver himlen sådan helt fin orangerød og gul, sådan kobberagtig - præcis som mig. Ja, mig. Kobberfuglen. Ligesom den runde kobbersol. Eller som kobber og andet køkkentøj i menneskenes køkkener. Men du kan altså ikke bare smelte mig om, som man kan med så meget andet, fx. en kobbergryde, en urtepotte eller en æbleskivepande af ægte kobber. Hvorfor ikke?

Fordi jeg er en rigtig, levende fugl. Og fugle er ikke lavet af metal - eller kobber. Jeg ser bare sådan ud. Er jeg ikke bare heldig?

FAKTA - Stor Kobbersneppe.

Stor Kobbersneppe er en ret stor rødlig sneppefugl og trækfugl. Den efterhånden fåtallige fugl er velkendt som art herhjemme. Fuglen besøger troligt Danmark i månederne marts - oktober, især ses den i det nordvestlige del af Jylland på mudderflader og ved Vadehavets kyster.

Stor kobbersneppe yngler bla. i Thy National Park.

Den er 'næsten truet' (NT) på globalt plan og ret sjælden i Danmark som ynglefugl.

HANNIBAL KOBBERSNEPPE

(Her starter bogen "Hannibal Kobbersneppe", men det skal du s'føli ikke skrive..)

(Manus'et starter her på side 8 og fremefter.. PS. dette er ikke en del af brødteksten. Teksten starter herved. Tænker der kan være et billede pr. side, hvis der skal være plads nok til teksten - men ved det ikke helt. Tallene angivet udfor teksten er sideantal, som passer med tallene jeg har noteret udfor de fotos, jeg sender dig til bogen.

Hej. Mit navn er Hannibal.

Jeg er en stor kobbersneppe, og så er jeg vadefugl. Jeg har orange hoved, bryst og hals. Og så har jeg mit super lange, lige næb. Smart når man skal grave langt ned mudderet efter føde. Hele 11 cm. kan mit næb blive, og selv kan blive 23 år gammel. En meget høj alder for en fugl som mig.

Jeg trisser rundt lidt her for mig selv, sådan et godt stykke ude i strandengen. Ikke fordi jeg er blevet væk, eller noget. Men fordi jeg lige er landet her på engen. Hvis nogen spørger, om de har set den flotte, røde fugl her ude på disse kanter, så sig ikke til nogen, at du har set mig. Jeg vil så gerne have min dejlige strandeng for mig selv lige lidt endnu.

3. Temmelig blæsende. Men det gør nu ikke så meget. Jeg kom jo i god tid. Den friske vind er helt perfekt til en strandtur i badebukser og bikini. Eller til surf. Og så lufter det så dejligt under vingen til stor glæde for alle os "vadegæster" med svampede sumpfodder. Vi er fugle, der står i vand. Du kan forresten blive meget klogere, hvis du kigger ud i horisonten. Der kan du sikkert få øje på min flok midt oppe i mellem alle pudderskyerne.

4. Ja, undskyld, men jeg vender altså lige rumpetten til, for jeg er lidt sulten. Jeg er forresten lige kommet hele vejen fra Afrika, hvor jeg har overvintret. Der bor ellers nogle helt skrig-lyserøde flamingoer, og de kan stå på ét ben hele dagen lang i en saltsø nede i Afrika, hihi. For min skyld, kan de bare blive dér. Jeg vil meget hellere herop til Danmark.

5. Og hvad er en vadefugl så for noget? Det er da sådan nogen, der vader rundt i våde områder. Jeg har jo osse en "vadefod", som det hedder. Så gør det ikke så meget, at engen er en smule svampet - jeg kan sagtens stå fast. Selvfølgelig har jeg to vadefødder. Jeg har også meget mere svømmehud mellem tæerne, end andre fugle. Det er ret smart at bo herude på græsstepperne, hvor mine tynde, sorte stankelben kan komme rundt.

6. Men tænk, hvad jeg IKKE har set på min lange flyvetur herop til Danmark. Sandelig ikke småting, nej. Men hvis du har tid, så kan jeg godt fortælle dig det. Husk på - Afrika ligger jo helt omme på den anden side af jordens runde kugle. Altså tusinder af kilometer væk. Nå, for det første var der ikke ret mange parkeringspladser på min træktur til Danmark. For et andet, så fløj jeg altså hurtigere end end den hurtigste racerbil i hele verden for at nå herop fra Vestafrika, som ligger lidt syd for Saharas ørken. Og for det tredje, så slog jeg alle de "store" knallerter på vejen: Storken fløj jeg fra. Alliken med - og sanglærken, den bette fis! Ja, selv svalerne overhaledede jeg indenom på min vej over målstregen. Jeg slog faktisk min egen rekord. Er jeg ikke bare dygtig?

7. Nu er jeg her så. I Danmark. Jeg, Hannibal kunne egentlig ligeså godt være fløjet igen, for jeg ankom vist lidt for tidligt i år. Men nu jeg er kommet, kan jeg vel ligeså godt se mig omkring. Åh, kan du mærke, hvad der sker? Alt lyser så forårsagtigt og grønt, engen er fugtig og fuld af spirende liv. Måske kan jeg finde mig sød veninde, hvem ved?
"Vitt-duu, vitt-duu".

8. Hov, hvem dér? Hvem synger så smukt? Det skulle vel ikke være? Jo, det er sørme hende.

- "Hey lulu. Er du ikke også glad for at se danmark igen"?

Åh, prøv at se hende engang. Er hun ikke bare fantastisk? Jeg så hende allerede igår nede på strandengen. Hendes lange, slanke hals. Men pludselig fik hun travlt og var væk. Åh, Lulu. Så flot du er i din gule sommerdragt. De Kobbersneppe frøkener er altså noget helt specielt. Hovsa. Tabte jeg lige noget?

9. - "Næh, jamen. Det er jo dig. Hannibal. Sikken en kæmpestor overraskelse, hihi. Ja, det er mig. Lulu!" Nu kan vi vist ikke gemme os for hinanden mere. Tralu-la-ja-laj. Og skrumme-lum. Klar til et forfriskende bad i den lille, fine sø, Hannibal? Uhm, mums. Kan næsten ikke vente på at fange min livret. Mit orange kobber-sultne næb løber allerede i vand ved tanken om alle de insekter, snegle og småskravl, der venter mig.

10. - "Halløj, smukke Lulu...!"

Uh, jeg er lidt smånervøs. Det nok bedst at stille sig ved siden af hende. Måske ønsker hun sig noget? En ny fodfil, eller en neglelak? Eller måske puder og fodbadesalt til hendes ømme fødder.

- "Værsgo, Lulu. En gåsebille, var det noget?" Om jeg er madglad? JA, dét er jeg!

Og jeg tør væddde min hat på, at Lulu ikke har nået sin morgebuffét. Altså ikke kanelkager eller franskbrød med nutella nok. Nej, hun skal have en fuldfed orm med lidt insekter, fluer og et par ræverøde myrer ovenpå. Måske lidt krebsdyr fra havbunden, og en sneppe-snegl til dessert.

11. - "Uhm. Uhm.. Kan næsten ikke vente på at fange min livret, Hannibal. Se, de lækre, grønne haletudser. Selvom de er hurtige og små, og altid driller mig".

- "Uhm, Lulu, jeg kender det godt. Haletudserne er gode til at sno sig, næsten umulige at fange under vand. Selv for én fugl som mig med mit lange kobbersneppenæb. Her er en smagsprøve, søde veninde. Helt friske larver, orme og stankelben. Og dér kommer din haletudse! Sørme så. Tag en bid!

12. Nøøj? Lulu har øjnene sat! Jeg skulle jo også bare lige lufte vingerne, inden jeg må videre ud på ynglepladsen. Lad nu være med at hidse dig op, lille frøken. Hvorfor flyver du hele tiden din vej? Jeg vil jo bare sludre lidt. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at lære dig bedre at kende.
"HEY, LULU. Skal vi ikke bygge en rede? Jeg kan vise dig mit nye sted, jeg har fundet?"

13. Tralu-la-laj. Hannibal dyrker lige lidt morgengymnastik. Nu skal det være. Tror gerne, hun vil ha' jeg byder hende op til dans. Og man må altså ikke grine. De kalder nemlig vores dans for "tosseflugt". Jeg indrømmer, at det nok også ser lidt halvtosset ud. Altså når jeg flyver, så vipper jeg med kroppen fra side til side, mens jeg hele tiden kalder højt: "Ky-k-i-k-i-k-i-k-i."

Kig på mig. Se, hvor flot jeg er! Skal vi ikke være mand og kone? Er sikker på, jeg kan lokke hende til at blive i dansen lidt længere, for jeg er god til mit "sneppekald". Jeg overdøver bare alle de andre hanner, så de ikke kommer Lulu alt for nær.

14. Kluk-kluk. Frk. Lulu er ligeså glad for engen, som jeg. Her er altid godt at være. Det passer lige til et par kobbersneppekærester, som os. Mig og Lulu - Lulu og mig. Du mangler at mærke "livet", Lulu. Så kan det være vi kan kramme lidt? Jeg stiller mig lige lidt herover. Tror næsten, jeg får sommerfugle i maven. FORÅRET er lige om hjørnet! Især nu lige midt i maj måned, hvor alting er så grønt. Ud og se på sjove ting, Lulu, skal vi..? Faktisk har vi to slet ikke tid til at stå her.

15. Ja, Hannibal. Tænk så megen plads, vi to har. Store, våde græsstepper at boltre sig på. Så meget plads, som andre kun kan drømme om, ikke. To stuer en suite, og køkken, bad, toilet, soverum og 30 børneværelser, mindst - og en lille, hyggelig frøsnapper sø. Alle mulige små rum i naturen, i hele det her store Vesterhavsområde - her har man tid til at gå og hygge sig.

16. - N'men hej, hej. Vi ses, Hannibal. Det er sent. Jeg må hjem... Så nu kan du med god samvittighed gå i seng på engen. Sov godt, Hannibal. Nat, nat...
.- "Nat, nat, Lulu. Sov godt". Ja, vi ses på ynglepadsen imorgen. Der kommer mange hundrede fugle og kobbersnepper som kan snakke sammen på én gang. Og dér skal vi to yngle. Og bagefter flyver vi til Agger Tange, eller til Margrethe Kog, eller måske ta'r vi til vadehavet og bader. Vi har meget at snakke om. Uh, hvor jeg glæder mig. Lulu, dig og mig, vi skal holde en stor fest.

17. Uh, tidlig morgen. Går lige og venter på de andre fugle. Der er jo ikke så meget andet at lave, når man trisser rundt sådan helt mutters alene. Synes nu ikke her sker noget. Kedeligt, kedeligt! Ingen at være sammen med. Hvor bli'r mine venner nu af? Ingen gåsegrippe, eller flyvende skilpadder. Ingen svaler eller mærk'lige træløbere. Ikke så meget som en sød og rar gåsefar, jeg kan falde i hyggelig snak med. Hvad skal så jeg lave hele dagen?

18. Tjuhej. Hannibal Kobbersnepe er mit navn. Mine ben og vinger letter. Og så flyver jeg snart. For imorgen er jeg allerede på vej til Vejlerne. I oktober måned forlader jeg Danmark, og begynder at trække nedover til Afrika, hvor jeg skal overvintre. I Danmark er det jo så frysende koldt om vinteren, så vi kobbersnepper ikke kan finde alle de orme og insekter, som vi skal leve af. Hvem vil drive med og være trækfugl med mig? Snart drager jeg sydpå til de varme, eksotiske himmelstrøg.

19. Hurra, jeg er i godt humør. Alting er lykket i dag. Det er helt perfekt. Jeg glæder mig til at se Lulu-tøsen imorgen. Ih hvor er jeg stolt af mine tynde ben, og mit røde og sorte næb, som hun så godt kan lide. Vestkysten, hvor vi skal på tur, er jo også en lang ting. Ligesom mig. Jeg er også lang. Men det betyder kun, at andre småfugle gør plads til mig og mine fuglevenner, når hele min sneppefamilie får danne én lang, rød trekantet vifte, og rigtig kommer susende gennem luften, huuuiiii...

20. Men hvor er jeg nu glad for, at det ikke er mig, som hver dag skal gå til skole, cykle, eller stå på bussen - eller tag taxa, scooter eller bil hen på jobbet. Ligesom menneskene på landjorden. De har kun deres ben at gå på, men det er vingerne der gør det for mig. Hvis nogen tilbød mig en plads i deres flyvemaskine, ville mine tynde blyants-ben være alt for lange, til at passe til de små sæder på sådan et fly. Men det behøver jeg heller ikke, for jeg kan flyve selv. Heldigvis. Jeg flyver, hvorhen jeg vil, og jeg kan stoppe når det passer mig, og snuppe en lille pause.

21. Halløj. Nu flyver jeg. Lige ind i solnedgangen.

22. Jeg var vel nok heldig den dag ved vadehavet, hvor jeg mødte skønheden selv, Frk. Lulu legeglade Kobbersneppe. Det er nu smart at være stor kobbersneppe. Lidt af en sjælden fugl.

VIDSTE DU DET OM STOR KOBBERSNEPPE?

Viden om

Den store kobbersneppe er en stor, markant vadefugl på ca. 40-44 cm. Det er en ret fåtallig yngle- og trækfugl, som opholder sig i Danmark fra marts/ april til juli/august. Enkelte fugle overvintrer i landet, men størstedelen trækker til Vestafrika. Kobbersneppen er en af de våde vestjyske enges særlige vadefugle, som man fra april kan opleve herhjemme, hvor den opholder sig i den nordvestlige del af Jylland på mudderflader og ved vadehavets kyster. Størstedelen af den danske bestand findes mere præcist i Tøndermarsken, på Tipperne ved Ringkøbing Fjord og i Vejlerne ved Thy. Fuglen yngler rundt om på de store enge og i marskområder, hvor den bygger rede i højt græs.

I begyndelsen af maj, og fra den er 2 år gammel, lægger den 4 store, olivengrønne eller brunlige æg med sorte pletter.

Fakta

Rige: Dyr

Klasse: Fugle

Orden: Mågevadefugle

Familie: Sneppefugle

Art: Limosa

Videnskabeligt artsnavn: Limosa limosa

Engelsk navn: Black-tailed godwit

Spørgsmål til Stor Kobbersnepe - fakta, udseende og særlige kendetegn.

Er der spørgsmål, som mangler at blive undersøgt, kan I finde dem her og afprøve jeres viden om arten, Stor Kobbersnepe.

Spørgsmål 1: Hvilket rige tilhører Stor Kobbersnepe?

Svar 1: Den stor kobbersnepe tilhører dyreriget.

Spørgsmål 2: Hvilken art tilhører Stor Kobbersnepe?

Svar 2: Fuglen hører til familien af sneppefugle, og fuglen er en sneppefugl.

Spørgsmål 3: Er Stor Kobbersnepe en stor eller en lille fugl?

Svar 3: Det er en ret stor fugl.

Spørgsmål 4: Hvordan ser Stor Kobbersneppe næb ud?

Svar 4: Stor Kobbersnepe har et meget langt, lige næb. Hunnens næb er en smule opadbuet og lidt længere end hannens.

Spørgsmål 5: Hvordan ser Stor Kobbersneppe bryst, hoved og hals ud i yngletiden?

Svar 5: I yngletiden er fuglen kobberød på bryst, hoved og hals.

Spørgsmål 6: Hvordan ser Stor Kobbersneppe bryst, hoved og hals ud om vinteren?

Svar 6: I vinterdragt (Juli/August - Februar/Marts), er fuglen mere grålig med hvid bug. (Desuden har Stor Kobbersnepe hvide vingebånd og sort halebånd).

Spørgsmål 7: Hvordan ser Stor Kobbersneppe ben ud?

Svar 7: Stor Kobbersnepe har lange, tynde og sorte ben.

Spørgsmål 8: Hvordan ser Stor Kobbersneppe fødder ud?

Svar 8: Stor Kobbersnepe har en vade fugle med vade fødder. Det betyder at den har vadehud mellem tæerne. En vade fod er nøgen til op over knæet. Mellemfoden er lang. Fortæerne er lange. Korte kløer. En vade fugls lange tæer spredes ud, når fuglen går. Det forhindrer fuglen i at synke ned i den bløde bund i en strandeng eller på fugtige steder, hvor fuglen søger føde.

Spørgsmål 9: Hvor gammel kan Stor Kobbersnepe blive?

Svar 9: Den stor kobbersnepe kan blive op til 23 år?

Spørgsmål 10: Hvor finder Stor Kobbersnepe sin føde henne?

Svar 10: Stor kobbersnepe finder føde på lavt vand ved at bore sit næb ned i muddet.

Spørgsmål 11: Hvad består Stor Kobbersneppe føde af, og hvad æder den?

Svar 11: Dens føden består af orme, insekter, krebsdyr, snegle og muslinger.

Spørgsmål 12: Hvornår ynger Stor Kobbersnepe første gang?

Svar 12: Stor kobbersnepe begynder at yngle første gang, når den er 2 år gammel?

Spørgsmål 13: Hvem er størst - hannen eller hunnen?

Svar 13: Hunnen er større end hannen, og med lidt længere næb end hannens.

Spørgsmål 14: Hvor stort er Stor Kobbersneppe vingefang?

Svar 14: Stor Kobbersnepe har et vingefang på ca. 80-82 cm.

Spørgsmål 15: I bogen nævnes begrebet "tosseflugt". Hvad betyder ordet/begrebet mon?

Svar 15: De store kobbersnepper er ofte meget larmende på deres ynglepladser, hvor de enlige hanner udfører en særlig parringsflugt, som begrebet "tosseflugt" hentyder til. Tosseflugt er fuglens parringsritual, og det ser altså helt tosset ud.

Parringsflugten består af gentagne styrtdyk fra store højder eller vippende bevægelser fra side til side, mens hannen udstøder høje, skingre kald. Kaldet lyder: "aip aip aip" mest for at imponere hunnen, og jage de andre hanner væk.

Andre relevante fakta om Stor Kobbersnepe

- Levesteder: Kyst og hav
- Vingefang: 62-70 cm.
- Længde: 37-44 cm. (heraf udgør næbbet ca. 8-11 cm)
- Vægt (han): 280-400 g.
- Vægt (hun): 300-500 g.
- Maks. levealder: 23 år
- Kuld størrelse: 4 æg
- Antal kuld pr. år: 1
- Rugetid: 22-24 dage
- Ungetid: 25-30 dage

Trækruter

Stevns Klint er kendt for at være et godt sted at opleve fuglenes efterårstræk. Men hvor trækker fuglene hen? Der er ikke et entydigt svar – hver art har sin foretrukne overvintringsplads og trækrute.

Hvert efterår forlader millioner af fugle Danmark og det øvrige Skandinavien og kommer tilbage næste forår. Disse fugle kaldes trækfugle. De yngler i nord og overvintrer med få undtagelser i syd. Nogle overvintrer i Danmark andre trækker helt til Antarktis, mens resten finder et sted midt imellem. En del af dette store efterårstræk passerer Stevns Klint. Især rovfugletrækket er en attraktion, og derfor opsøger mange fuglekiggere Stevns Klint om efteråret.

En fugls trækrute er den vej, den flyver, for at komme fra yngleplads til vinterkvarter og tilbage igen. For eksempelvis ved vi om landsvalen, at den blandt andet flyver mod sydvest til Spanien, krydser Middelhavet ved Gibraltarstrædet og derefter følger Vestafrikas kyst mod syd.

En fugls trækstrategi er bl.a.:

- om den vælger at inddele trækket i etaper,
- hvor hurtigt den satser på at nå vinterkvarteret,
- hvordan den bedst udnytter vind og vejr,
- om den trækker om dagen eller natten,
- om den flyver enkeltvis eller i flokke.

Mange rovfugle vælger eksempelvis at udnytte varme opvinde og derved spare energi. Imens trækker andre som for eksempel islandske ryler af sted på dage med kraftig medvind og når deres overvintringslads i et eller to lange seje træk.

Fuglenes valg af yngleplads, overvintringspladser, trækruter og trækstrategier er væsentlige for arternes overlevelse.

VIDEN OM TRÆKFUGLE

Trækfugle, er modsat standfugle, fugle der yngler et sted og overvintrer et andet.

Hvordan finder fuglene vej?

Trækfuglene har en medfødt evne til at finde vej, hvilket viser sig ved at trækfugleunger oftest lades alene på anden eller tredje dagen efter udklækningen. De må derfor begive sig på træk uden oplæring. Svaret på hvordan fuglene orienterer sig er langt fra klarlagt, men den nyeste forskning viser, at et område i fuglenes hjerne indeholder neuroner, der kan registre magnetfeltets retning og styrke, hvorved fuglene menes at kunne korrigere deres rute, hvis de kommer på afveje. Fuglenes orientering er dog sammensat af mange faktorer, da de også kan orientere sig efter solen, stjernerne, ved landekending, samt med deres lugtesans.

Om foråret samler de sig i Vadehavet for at spise sig fede, inden de trækker til ynglepladserne.

Hidtil har kobbersnepperne (lille kobbersneppe så jeg kan ikke bruge det om stor kobbersneppe) givet sig god tid, og de venter med at trække nordpå indtil sidste øjeblik. Sidst i maj er tiden inde, og så tager fanden ved dem. I store flokke letter de fra Vadehavet og trækker nordøst på mod Sibirien.

Kobbersnepperne, som har ventet til sidste øjeblik med at trække mod ynglepladserne, har pludselig travlt. De har ventet på, at den helt rette vejr-situation skulle opstå, kraftige lavtryk, der pumper ind fra sydvest. De udnytter lavtrykkets kraftige vinde til at blive blæst af sted med op mod 160 km/t – hastigheder der er målt med radar her i Danmark. Med held og

dygtighed kan man se sådan en flok passere Stevns Klint.

Allerede i juli er de små kobbersnepper atter på vej retur til vinterkvartererne i Vesteuropa og Vestafrika. Ind til hen på efteråret ses de hyppigt ved Stevns Klint, hvor de ofte trækker forbi i mindre flokke på deres vej retur til rasteområdet i Vadehavet. Lille kobbersneppe kan ses trække forbi Stevns Klint indtil sidst i oktober.

“Hannibal Kobbersneppe” er fortællingen om mågevadefuglen, Hannibal, som lander på strandengen i Danmark efter at have overvintret i mange måneder ved Middelhavet og i Vestafrika, og nu skal prøve at finde sig til rette. Hannibal, den fiffige, kobberfarvede fugl med det enormt lange næb, er ellevild efter alt det våde, men han føler sig nu også lidt alene, dér på engen. En dag, da solen står allerhøjest på himlen, går Hannibal på opdagelse, og møder Lulu, en langhalset, smuk kobbersneppahun, og de aftaler at bygge rede.

Og sådan går livet videre i den lille, hyggelige strandeng, hvor vadefugle og rovfugle søger føde - her, hvor Hannibal har slået sig ned for en tid.

Historien om Hannibal Kobbersneppe er en sød og levende billedfortælling, enkelt fortalt, i lækkert layout og med store, flotte fotos, som skal give børn et indblik i arten, Stor Kobbersneppes levevis. Man hører bla. om, hvor vadehavsfuglen yngler, hvad den spiser og hvordan den lever. Vi følger Hannibals udvikling og tankesæt, fra han som enlig fugl ankommer til Danmark, og til han igen forventligt drager sydover mod mere eksotiske himmelstrøg.

Forfatter: Tania Viit, f. 1969, Kbh. Sanger og sangskriver, forfatter/manuskriptforfatter.

Andre udgivelser: ‘Gøjmøj’ (Forlaget Mellemgård, 2017)